

Слізка зімой – трэба пасыпаць дарожкі соллю, нясмачна – падсالیць страву, трава паміж пліткай прабіваецца – можна знішчыць, раскідаўшы соль, паляванне на лася – трэба расставіць у лесе саланцы... І гэта толькі некаторыя з мноства спосабаў прымянення аднаго рэчыва – хларыду натрыю. Разбярэмся, як для прыроды і чалавека апраўдана выкарыстоўваць соль, а якія спосабы згубныя і з’яўляюцца міфам. Шкода ад знешняга выкарыстання солі

Зімой, ідучы па дарозе, вы, напэўна, заўважалі “дзірачкі” ў снежным покрыве – гэта раскідана соль. Такі спосаб барацьбы з галалёдзіцай зусім не эфектыўны, таму што дзейнічае кропкава – у радыусе 0,5 сантыметра ад упаўшага крышталіка. У адлігу соль раствараецца і шкодзіць караням дрэў, асабліва калі пры ствале складзіруецца снег з пасыпаных дарожак. У далейшым гэта прыводзіць да аварыйнасці дрэў у межах горада і ўздоўж дарог. Акрамя таго, соль раз’ядае металічныя канструкцыі і скураны абутак. Найбольш эфектыўна ў нашых кліматычных рэаліях з галалёдзіцай спраўляецца своечасовая ачыстка дарог і тратуараў ды пасыпанне іх звычайным пяском. Ён не шкодзіць навакольнаму асяроддзю. †

Часам работнікі камунальных службаў наносзяць такую ж шкоду прыродзе і летам, сыплючы павараную соль паміж пліткай у надзеі, што доўга не прыйдзеца яе чысціць ад дзікарослых раслін. Аднак знішчаючы травяное покрыва соллю, яны тым самым агаляюць зямлю. Любы ветрык заносіць пыл у шчыліны паміж пліткай і ўсюдыісныя травы зноў пасяляюцца на тратуарах. А соль, між тым, трапляе ў грунтавыя воды, прымушаючы пакутаваць ад гэтага ўсё жывое.

Шкода ад унутраннага ўжывання солі

Многія дадаюць соль у ежу, хоць яна ў дастатку ўтрымліваецца ў гародніне і зеляніне. Разам з тым, шмат шкодных рэчываў змяшчае і сама соль. Зараз у любую прыправу шчодро дадаецца кампанент супраць злежвання – цыянід, які таксічны для арганізма. Сучасная соль таксама адбельваецца, падвяргаючыся жорсткай хімічнай апрацоўцы, і мікраэлементы ў ёй знішчаюцца. А міф аб ёдаванай солі нам прышчапілі з рэкламы. Арганізм ад солі не атрымлівае карысці, затое яна здольна затрымліваць у ім вадкасць у зусім не прыдатных для гэтага месцах, што правакуе дадатковую нагрузку на здароўе.

Тое ж датычыць і жывёл. Засцеражыце іх ад солі: і хатніх, і дзікіх. Птушкі не выключэнне – ім таксама небяспечна даваць салёныя арэшкі, сала, сухарыкі.

Карысць солі

Натуральныя саляныя пячоры і марское паветра з'яўляюцца прыроднымі антысептыкамі, станоўча ўплываюць на органы дыхання і кроў, а таксама ў цэлым падтрымліваюць імунітэт. У розных лячэбніцах спрабуюць штучна ўзнавіць салёнае паветра, распыляючы павараную соль. Гэта малаэфектыўна. Соль павінна быць дробнадысперснай, каб дайсці да глыбінных альвеол у лёгкіх, і, вядома, быць без хімічнай апрацоўкі, здабывацца толькі ў правяраных месцах. Штучна здрабніць соль магчыма, але толькі адмысловым прыборам. Калі вы хочаце аздаравіцца такой соллю, першапачаткова даведайцеся ўсё ў прадаўца дадзеных тавараў ці паслуг.

Дзесяціпрацэнтны раствор солі здольны выцягнуць з арганізма таксічныя рэчывы. Прынцып той жа, што і выцягванне стрэмкі з пальца – яго можна патрымаць у шклянцы з падсоленай вадой. Тут таксама трэба правільна разлічыць утрыманне солі, каб быў лячэбны эфект. Ідэальнае ўтрыманне солі – у марской вадзе, таму лепшы варыянт аздаравлення – плаваць і дыхаць марскім паветрам.

Разумнасць у выкарыстанні солі дапаможа пазбегнуць дэградацыі глеб і пагаршэння здароўя жывых арганізмаў, а таксама захаваць навакольнае асяроддзе. Падыходзьма свядома да гэтага пытання.

2 лютага 1971 года была падпісана Рамсарская канвенцыя для захавання месцаў пас